

[Nielsen.]

eller kulturelt staar Færingerne tilbage for de andre Nordens Folk, og de kan derfor med gode Forudsætninger og god Samvittighed indtage deres Plads som det sjette Folk i Norden.

En af de største færøske Kulturskatte er de færøske Kvad og Folkeviser. Der findes i alt ca. 80 000 Vers af færøske Kvad og Folkeviser. De ældste af dem er fra omkring Aar 1300. De er bevaret ved mundtlig Overlevering i flere Hundrede Aar og blev først systematisk nedskrevet i 1850'erne af to kendte danske Mænd, nemlig Svend Grundtvig og Jørgen Bloch.

Naar man tager i Betragtning, at den færøske Befolkning, da den var længst nede i Antal, kun bestod af knap 5 000 Mennesker, maa det betegnes som en Bedrift, ja, som noget, man næsten slet ikke kan forstaa, at Færingerne har været i Stand til at opbevare den her nævnte mægtige Skat af Folkeviser. Desuden er der opbevaret mange Folkesagn, Eventyr o. s. v., o. s. v. Men foruden de færøske Kvad og Folkeviser har vi ogsaa opbevaret i Tusindvis af Vers af de gamle danske Folkeviser, der nu forlængst er uddøde her i Landet. Der var ikke alene noget ejendommeligt, men noget vist rørende for mig ved, i den allermørkeste Krigstid ved Færingers Sammenkomster her i Byen at høre dem synde de gamle danske Folkeviser, Viserne om Dronning Dagmar, der ligger i Ribe syg „Der gaar Dans paa Riber Bro“ o. s. v., o. s. v., naar man betænkte, at disse Viser i lange Tider havde været uddøde henede i Hovedlandet.

Der er i nyere Tid fremkommet en betydelig færøsk Litteratur, saavel i Prosa som paa Vers, og i saa Henseende har det færøske Folk været Genstand for en meget rig Udvikling. Vi har betydelige Digtere og Forfattere hjemme hos os. Jeg skal ikke nævne Navne ved denne Lejlighed, men der kan ikke være Tvivl om, at der er de bedste Betingelser for, at det færøske Folk i Fremtiden, ogsaa paa de aandelige og kulturelle Omraader, vil kunne gøre sin store Indsats blandt de øvrige Nordens Folk.

Efter disse indledende Bemærkninger skal jeg gaa over til Omtalen af selve det foreliggende Lovforslag.

Jeg anbefaler det foreliggende Forslag til Lov om Færøernes Hjemmestyre, der i Dag er vedtaget i det andet høje Ting, til velvillig Behandling og hurtig Gennemførelse her i Landstinget.

Der har praktisk talt lige siden Krigens Slutning været ført Forhandlinger mellem Regeringen, Repræsentanter for Rigsdagen

og Repræsentanter for Færøernes Lagting angaaende Færøernes Tilhørsforhold til Danmark, og det glæder mig oprigtigt, at der nu er opnaaet en Ordning, som er tilfredsstillende for os, efter min Mening i enhver Henseende, og navnlig at Samhørigheden mellem Danmark og Færøerne opretholdes, om end under andre Former end tidligere.

Det færøske Sambandspartis første Programpunkt siden dets Dannelse for godt 40 Aar siden har været Samhørighed med Danmark med tilbørlig Hensyntagen til de særlige færøske Forhold. Vi har under Forhandlingerne om det foreliggende Lovforslag strakt os vidt for at opnaa politisk Enighed paa Færøerne, saa at alle politiske Partier der kunde slutte sig til Forslaget, og politisk Fred paa Færøerne, som vi trænger saa meget til, tilvejebringes. For et lille Samfund som Færøerne med dets 30 000 Indbyggere har det overordentlig stor Betydning, at der tilvejebringes ogsaa politisk Fred, idet politisk Ufred naturligvis vil have stærk uheldig Indvirkning ogsaa i andre Forhold. Det lykkedes desværre ikke at opnaa Enighed, det fremgaar tværtimod af Forhandlingerne i det andet høje Ting, at Loven vil blive mødt med stærk Modstand fra Færøernes andet Parti, Folkepartiet. Derved er der ikke noget at gøre, vi maa tage Situationen, som den foreligger, og kæmpe for de Anskuelser, vi mener er rigtige. Af Forhandlingerne i det andet høje Ting fremgaar det for Resten — i hvert Fald har jeg forstaaet det saadan —, at Folkepartiet nu har taget endelig Løsrivelse som Programpunkt. Jeg synes naturligvis, det er forkert, men jeg bøjer mig altid for en ærlig politisk Modstander. Det har ogsaa sin Betydning for os, at de politiske Linier paa Færøerne nu er trukket saa kraftigt op, at der ikke er noget at tage fejl af. I et demokratisk Samfund er det Flertallet, der skal raade, og det færøske Folk maa saa selvfølgelig overveje, hvilken Stilling det vil tage.

Under Forhandlingerne i Folketinget har vi ogsaa faaet konstateret noget andet, noget, jeg dog var fuldt ud klar over i Forvejen, noget, som er blevet udtalt adskillige Gange henede, det er, at hvis det færøske Folk tager en klar Afgørelse om at ville bort fra Danmark, vil der henedefra ikke blive lagt det saa meget som et Straa i Vejen. Det vilde ogsaa være underligt, om et saa højt kultiveret Land som Danmark, hvor frit at tænke, tro og tale har været en af de ledende Grundsætninger for Folket, vilde sætte sig imod, hvis et andet, mindre Folk ikke ønskede at være sammen med det. Det er nu klart og tydeligt, at hvis Færin-